Súd:	Okresný súd Komárno
Spisová značka:	15C/31/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu:	4211207907
Dátum vydania rozhodnutia:	22. 05. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Dušan Krč-Šebera
ECLI:	ECLI:SK:OSKN:2012:4211207907.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno samosudcom JUDr. Dušanom Krč-Šeberom v právnej veci navrhovateľky: T. Q., nar. X.XX,XXXX, bytom C. č. XX, E., v konaní zast. JUDr. Vladimírom Lamačkom ml., advokátom so sídlom Hlavné nám. č. 7, Nové Zámky, proti odporcovi: I. C., nar. XX.X.XXXX, bytom M. XXX/X, T., v konaní zast. JUDr. Pavlom Gráčikom, advokátom so sídlom Farská 40, Nitra, o náhradu škody, takto

r o z h o d o l :

Súd návrh na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 20.000,- € z a m i e t a .

Odporca j e p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľke titulom náhrady škody sumu 1.211,65 €, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd návrh na náhradu škody vo zvyšnej časti z a m i e t a .

Navrhovateľka j e p o v i n n á zaplatiť odporcovi k rukám jeho právneho zástupcu náhradu trov konania vo výške 2.261,16 €, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa návrhom na začatie konania doručeným súdu dňa 9.5.2011 domáhala uloženia povinnosti odporcovi zaplatiť jej sumu 20.000,-Sk titulom náhrady škody na zdraví ako aj náhradu trov konania. Svoj návrh odôvodnila tým, že náhradu škody si uplatňuje ako právny nástupca po neb. C. Q. (ktorý zomrel pri dopravnej nehode spôsobenej odporcom, pri ktorej mu bola spôsobená škodu na zdraví a nemajetková ujma). Uplatnený nárok právne zdôvodnila § 444 Občianskeho zákonníka ako nárok na jednorazové odškodnenie škody, ktorá vznikla v dôsledku konania odporcu.

V priebehu konania navrhovateľka prostredníctvom svojho právneho zástupcu upresnila uplatnený nárok tak, že zaplatenie uplatnenej sumy oprela o ustanovenie § 13 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka titulom nemajetkovej ujmy a zároveň rozšírila návrh o zaplatenie sumy 2.647,29 €, ktorej sa domáhala v zmysle § 3 ods. 1, § 415 a § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka ako náhrady za výdavky spojené s pohrebom a zabezpečením hrobového miesta neb. C. Q.. O rozšírení návrhu tunajší súd rozhodol uznesením č.k. XXC/XX/XXXX-XX zo dňa 26.4.2012 tak, že navrhovanú zmenu petitu pripustil.

Odporca s podaným návrhom nesúhlasil. Mal za to, že pokiaľ sa navrhovateľka domáhala náhrady škody v zmysle § 444 Občianskeho zákonníka, tento nárok smrťou C. Q. zanikol a návrh je podaný nedôvodne. Pokiaľ sa navrhovateľka domáhala náhrady nemajetkovej ujmy mal za to, že ide o majetkové právo a toto bolo uplatnené po uplynutí 3 - ročnej premlčacej lehoty, preto vzniesol námietku premlčania. Čo sa týka náhrady škody vo výške 2.647,29 €, tento uplatnený nárok navrhovateľky v časti o zaplatenie sumy 547,77 € titulom nákladov spojených s vyhotovením rakvy považoval za dôvodný a v tejto časti vyjadril ochotu uvedenú sumu navrhovateľke zaplatiť. Pokiaľ ide o uplatnený nárok na náhradu nákladov

spojených s pohrebom, poukázal na nariadenie vlády č. 87/1995 Z.z., kde sa rieši otázka primeranosti nákladov pohrebu, pričom náklady na zriadenie pomníka alebo náhrobnej dosky a na úpravu hrobu sa uhrádzajú do výšky 663,88 €.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, prednesom právnych zástupcov účastníkov konania, výsluchom svedkov B. C. a S. C., oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise, a to rozsudkom Krajského súdu v Nitre č.k. 5To/9/2011-632, podnetom na podanie dovolania Ministrom spravodlivosti SR, uznesením Ústavného súdu SR vo veci sp. zn. 2ÚS/385/2011, faktúrou č. 50/2008 vystavenou V. J. - Pohrebné služby znejúcou na sumu 16.502,- Sk za rakvu s príslušenstvom a za prevoz, faktúrou vystavenou Kamenárstvom Bučík znejúcou na sumu 4.199,03 € zo dňa 23.11.2009, príjmovým pokladničným dokladom zo dňa 24.11.2009 znejúcim na sumu 4.199,03 €, trestným spisom Okresného súdu Komárno sp. zn. 2T/86/2009, najmä rozsudkom č.k. 2T/86/2009-589, rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 5To/9/2011 zo dňa 12.5.2011 a na základe takto vykonaného dokazovania ustálil tento skutkový a právny záver veci:

Predmetom konania je navrhovateľkou uplatnený nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 20.000,- € a na náhradu škody vo výške 2.647,29 € titulom nákladov spojených s pohrebom a zabezpečením hrobového miesta pre neb. C. Q..

Navrhovateľka v priebehu konania zotrvala na podanom návrhu. Mala za to že návrh bol z jej strany podaný dôvodne, keď vznesenú námietku premlčania zo strany odporcu považovala za výkon práva v rozpore s dobrými mravmi. Vo svojej výpovedi doplnila, že neb. C. Q. bol colníkom a býval v spoločnej domácnosti zo svojou snúbenicou B. C., s ktorou plánoval uzavrieť manželstvo. Nebohý mal syna C., ktorý bol zverený do osobnej starostlivosti matky a s ňou aj žil v spoločnej domácnosti.

Odporca dôvodnosť uplatneného návrhu v časti o zaplatenie nákladov za vyhotovenie rakvy, jej príslušenstva a prevozu vo výške 547,77 € ako aj nákladov spojených s pohrebom neb. C. Q. vo výške 663,88 € nenamietal, v tejto časti považoval uplatnený nárok za dôvodný a uznal ho. Vo zvyšnej časti však žiadal návrh zamietnuť, a to jednak z dôvodu opodstatnene vznesenej námietky premlčania (čo sa týka uplatneného nároku na náhradu nemajetkovej ujmy) a jednak z dôvodu v trestnom konaní konštatovanej spoluúčasti neb. C. Q. na dopravnej nehode, následkom ktorej došlo k jeho usmrteniu.

Z obsahu pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 2T/86/2009 mal súd preukázané, že odporca bol v trestnom konaní rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 5To/9/2011 zo dňa 12.5.2011, ktorým rozsudkom bol zrušený rozsudok tunajšieho súdu sp. zn. 2T/86/2009, uznaný za vinného z prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona pre skutok, že dňa 6.5.2008 v čase o 12.45 hod. v meste Kolárovo riadil osobné motorové vozidlo značky BMW 346L, evidenčného čísla KN-242CF, pričom v križovatke cesty II/563 a miestnej komunikácie počas predchádzania zákonom nepovolenou rýchlosťou narazil do ľavej časti zadného kolesa už odbáčajúceho cyklistu C. Q., nar. 7.4.1970, ktorý v dôsledku tejto zrážky utrpel zranenie, ktorému na mieste podľahol. Za uvedený prečin bol odporcovi uložený trest odňatia slobody v trvaní dva roky, ktorý mu bol podmienečne odložený a bola mu určená skúšobná doba na tri roky. Zároveň mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na päť rokov ako aj povinnosť nahradiť poškodenej (v tomto konaní navrhovateľke) škodu vo výške 164,64 €, pričom so zvyškom uplatneného nároku bola poškodená odkázaná na občianske súdne konanie. Predmetný rozsudok Krajského súdu v Nitre nadobudol právoplatnosť dňa 12.5.2011. Z obsahu pripojeného spisu taktiež vyplynulo, že navrhovateľka si ako poškodená v trestnom konaní uplatnila v prípravnom konaní náhradu škody vo výške materiálnej škody spojenej s pohrebom syna vo výške 40.000,- Sk (1.327,75 €) a náhradu škody na bicykli v sume 4.960,- Sk (164,64 €).

Odporca podal dňa 7.7.2011 ústavnú sťažnosť, ktorou namietal porušenie základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 5To 9/2011 z 12.5.2011. Ako vyplynulo z uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 385/2011 zo dňa 7.9.2011, týmto Ústavný súd SR sťažnosť odporcu ako zjavne neopodstatnenú odmietol.

Z výpovede svedkyne B. C. súd zistil, že táto bola snúbenicou neb. C. Q.. Jej vzťah s neb. C. Q. trval od roku 2001, pričom päť rokov žili v spoločnej domácnosti v Senici. S nebohým si plánovala budúcnosť i rodinu. Jeho smrť znášala ťažko, odbornú pomoc však nevyhľadala. S navrhovateľkou je stále v kontakte, či už v telefonickom alebo aj osobnom, pričom navštevuje aj hrobové miesto nebohého syna navrhovateľky. Smrť snúbenca ju zasiahla a poznačila celý jej život.

Svedkyňa S. C. vo svojej výpovedi uviedla, že je sestrou neb. C. Q., pričom nebohý bol jej jediným súrodencom. Ku vzťahu navrhovateľky s neb. C. Q. vypovedala, že boli pravidelne v kontakte, pričom neb. brat navrhovateľku často navštevoval a oni chodili za ním do Senice. Navrhovateľka smrť syna znášala ťažko, stále plakala a bola veľmi podráždená. K udalosti, následkom ktorej bola smrť jej brata, sa i s navrhovateľkou stále vracajú, často chodia na súd.

Z predloženej faktúry č. 50/2008 vystavenej V. J., Pohrebné služby vyplynulo, že náklady spojené s vyhotovením rakvy s príslušenstvom a prevozom predstavovali celkove sumu 16.502,- Sk (547,77 €).

Z predloženej faktúry vystavenej Kamenárstvom Bučík dňa 23.11.2009 mal súd preukázané, že za komplexnú činnosť kamenárskej výroby a kamenárskych služieb s montážou a dopravou (zabezpečenie hrobového miesta neb. C. Q.) bola navrhovateľke vyúčtovaná suma 4.199,03 €. Ako vyplynulo z predloženého príjmového pokladničného dokladu vystaveného dňa 24.11.2009, navrhovateľka v tento deň vyúčtovanú sumu v plnej výške dodávateľovi uhradila.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Generálna klauzula ochrany osobnosti obsiahnutá v ustanovení § 11 Občianskeho zákonníka bola prispôsobená Listine základných práv a slobôd zákonom č. 509/1991 Zb. účinným od 1. januára 1992, odkedy bola pod ochranu osobnosti zahrnutá aj ochrana súkromia, ktorá zahŕňa právo na nerušený osobný život, duševný pokoj, nedotknuteľnosť života jednotlivca v kruhu jeho najbližších.

Pojmovými znakmi subjektívnych osobnostných práv sú absolútna povaha, imateriálny charakter, všeobecnosť a výlučnosť, zásadná neprevoditeľnosť, časová neobmedzenosť a nepremlčateľnosť. Pôsobia voči neobmedzenému, resp. neurčitému okruhu ostatných subjektov práva, ich predmetom sú výlučne nemajetkové hodnoty (osobnosť), patria každej fyzickej osobe „a priori“, nemožno ich scudzovať, deliť od ich nositeľa, upínajú sa na fyzickú osobu po dobu jej fyzickej existencie v spoločnosti, sú nezdediteľné, sú nepremlčateľné, rovnako aj neprekludovateľné a nemožno ich postihovať exekúciou. Na rozdiel od nich majetkové práva možno oddeliť od ich subjektov, prevádzať (scudzovať) ich, podliehajú exekúcii, premlčaniu a preklúzii. Špecifickosť subjektívnych osobnostných práv spočíva v ich predmete, ktorým je priamo osobnosť človeka, fyzickej osoby v jej celistvosti. Právo na ochranu osobnosti (subjektívne rýdzo osobné, resp. osobnostné právo) Občiansky zákonník upravuje ako jednotné právo. V dôsledku toho je treba jednotlivé práva, ktoré v tomto jednotnom rámci vznikajú, chápať ako práva čiastkové, líšiace sa navzájom vzťahom k rôznym hodnotám, stránkam osobnosti, avšak vychádzajúcim z osobnosti tvoriacej fyzickú a mravnú jednotu.

Ak medzi fyzickými osobami existujú sociálne, morálne, citové a kultúrne vzťahy vytvorené v rámci ich súkromného a rodinného života, môže porušením práva na život jednej z nich dôjsť k nedovolenému zásahu do práva na súkromie druhej z týchto osôb. Takýmto protiprávnym zásahom tretej osoby do práva na súkromie, resp. práva na rodinný život môže byť ďalšiemu účastníkovi vzťahu spôsobená taká ujma, ktorá mu čiastočne alebo úplne bráni naplno napĺňať jeho citové potreby, t.j. nemajetková ujma postihujúca inú ako majetkovú sféru osobnosti, sféru osobnostnú, ku ktorej nepochybne patrí aj citová (emocionálna) ujma. Ak dôjde k smrti jedného z členov rodinného vzťahu, pozostalá osoba môže utrpieť citovú ujmu vo forme šoku, smútku zo straty blízkej osoby a takisto aj spoločenstva (vzťahu) s blízkou osobou.

Osobnosť, ktorá je chránená prostredníctvom všeobecného osobnostného práva, v prípade, ak došlo k zásahu do tohto práva, má možnosť využiť právne prostriedky ochrany osobnosti, ktoré sú exemplifikatívne uvedené v ustanovení § 13 Občianskeho zákonníka. Prichádzajú do úvahy, pokiaľ hrozí alebo je spôsobená ujma v osobnostnej nemajetkovej sfére a majú rôznu povahu. Ktoré z týchto právnych prostriedkov príslušná fyzická osoba na ochranu svojej osobnosti uplatní, bude závislé v

prvom rade na jej vôli ovplyvnenej predovšetkým intenzitou a povahou protiprávneho zásahu. Zásah do emocionálnej sféry fyzickej osoby, spôsobený protiprávny konaním tretej osoby, následkom ktorého je úmrtie blízkej osoby, zakladá právo domáhať sa ochrany osobnosti podľa ustanovení Občianskeho zákonníka o ochrane osobnosti. Realizácia tejto ochrany je vo výlučnom záujme osôb, ktoré sú v takom úzkom vzťahu k postihnutej fyzickej osobe, že ochrana integrity jeho osobnosti aj po jeho smrti (tzv. postmortálna ochrana) je ich osobným záujmom; ide o najbližších príbuzných, a to manžela a deti, a ak ich niet, o rodičov.

Jednotlivé prostriedky na ochranu osobnosti sú relatívne samostatné. Je možné ich použiť jednotlivo alebo kumulovane, taktiež v závislosti od intenzity protiprávneho zásahu do osobnostnej sféry fyzickej osoby. Zákon výslovne pripúšťa možnosť podania návrhu na upustenie od neoprávnených zásahov (negatórna žaloba), výslovne prípustný je aj návrh na odstránenie následkov už uskutočnených zásahov (reštitučná žaloba) a návrh na poskytnutie primeraného zadosťučinenia (satisfakčná žaloba), ktoré nemá charakter peňažnej náhrady, teda nejde o majetkové plnenie, ale je výlučne prostriedkom morálneho, imateriálneho pôsobenia. Svojou povahou nejde o prostriedok represívny, ani reparačný, ale o špeciálny prostriedok ochrany osobnosti so satisfakčnou povahou, ktorá sa bezprostredne nepremieta do majetkovej sféry postihnutej fyzickej osoby, preto ju nemožno vyjadriť a vyčísliť v peniazoch. V prípade, ak by sa nezdalo morálne zadosťučinenie postačujúce, umožňuje Občiansky zákonník v § 13 ods. 2 priznať náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorej účelom je vyvážiť a zmierniť nemajetkovú ujmu peňažnou formou a plní tiež satisfakčnú funkciu.

Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka, výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Predpokladmi vzniku nároku na náhradu nemajetkovej ujmy sú:
- existencia ujmy,
- porušenie právnej povinnosti, resp. protiprávny úkon,
- príčinná súvislosť medzi vzniknutou ujmou a protiprávnym konaním.

Podľa § 15 Občianskeho zákonníka, po smrti fyzickej osoby patrí uplatňovať práva na ochranu osobnosti manželovi a deťom a ak ich niet, jej rodičom.

Podľa § 16 Občianskeho zákonníka, kto neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti spôsobí škodu, zodpovedá za ňu podľa ustanovení tohto zákona o zodpovednosti za škodu.

Podľa § 415 Občianskeho zákonníka, každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 449 ods. 2, 3 Občianskeho zákonníka, pri usmrtení sa uhradzujú aj primerané náklady spojené s pohrebom, pokiaľ neboli uhradené pohrebným poskytnutým podľa predpisov o nemocenskom poistení. Náklady liečenia a náklady pohrebu sa uhradzujú tomu, kto ich vynaložil.

Podľa § 2 ods. 2 vládneho nariadenia č. 87/1995 z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, náklady na zriadenie pomníka alebo náhrobnej dosky a na úpravu hrobu sa uhrádzajú do výšky 663,88 eura.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovolá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka, premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

Podľa § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

Podľa § 106 ods. 3 Občianskeho zákonníka, právo na náhradu škody spôsobenú niektorým trestným činom korupcie podľa osobitného zákona sa premlčí za tri roky odo dňa nadobudnutia právoplatnosti odsudzujúceho rozhodnutia súdu o spáchaní niektorého trestného činu korupcie, najneskôr za desať rokov odo dňa spáchania tohto trestného činu.

Premlčanie je kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch. Premlčaním právo nezaniká, iba sa závažne oslabuje. Uplatnenie námietky premlčania spôsobuje zánik súdnej vymáhateľnosti, v dôsledku čoho súd premlčané právo nemôže priznať. Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávnych vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva (nároky) a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti. Inštitút premlčania takto zabraňuje dlhodobému trvaniu práva im zodpovedajúcim povinnostiam. Ak uplynula zákonom ustanovená premlčacia doba a oprávnená osoba v nej určeným spôsobom u príslušného orgánu svoje právo nevykonala, vzniká povinnej osobe oprávnenie vzniesť námietku premlčania, a tak spôsobiť stav, že sa oprávnená osoba nemôže s úspechom domáhať na súde svojho práva.
Ako ustálil Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí sp. zn. 5Cdo 265/2009 zo dňa 17.2.2011, jednotné právo na ochranu osobnosti fyzickej osoby je zabezpečované radom čiastkových prostriedkov, na ktoré sa možno pozerať relatívne úplne samostatne. Právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa ustanovenia § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka predstavuje jedno z parciálnych a relatívne samostatných prostriedkov ochrany jednotného práva na ochranu osobnosti fyzickej osoby. Vzniká vtedy, keď morálna satisfakcia ako rýdzo osobné právo, na vyváženie a zmiernenie nepriaznivých následkov protiprávneho zásahu do osobnostných práv nestačí. Napriek tomu, že ide o satisfakciu v oblasti nemateriálnych osobnostných práv (podobne ako je to v prípade bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia alebo práva na náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom podľa ustanovenia § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov), jeho vyjadrenie peňažným ekvivalentom spôsobuje, že ide o osobné právo majetkovej povahy. Počiatok plynutia všeobecnej trojročnej premlčacej doby náhrady za nemateriálnu ujmu je podľa § 101 Občianskeho zákonníka je viazaný na okamih, kedy došlo k neoprávnenému zásahu objektívne spôsobilého porušiť alebo ohroziť osobnostné práva fyzickej osoby. Premlčacia doba začína plynúť dňom nasledujúcim po dni, kedy došlo k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv.
Na základe vykonaného dokazovania mal súd jednoznačne preukázané, že neoprávneným konaním odporcu bolo zasiahnuté do práva na život syna navrhovateľky, neb. C. Q., do práva na súkromie a rodinný život jeho najbližších rodinných príslušníkov (i navrhovateľky), ktorý nastal momentom smrti C. Q. a ktorého následky v podobe citovej ujmy u pozostalých nepochybne pretrvávajú. Pokiaľ ide o samotný návrh na náhradu nemajetkovej ujmy, súd vychádzajúc zo znenia § 15 Občianskeho zákonníka je nútený konštatovať nedostatok aktívnej vecnej legitimácie navrhovateľky v konaní o tomto návrhu, keďže v priebehu konania bolo preukázané, že neb. C. Q. má syna a teda on by bol osobou vecne legitimovanou na podanie takéhoto návrhu (navrhovateľka by bola nositeľom tohto práva len v prípade,

ak by po jej nebohom synovi nezostala pozostalá manželka a deti). Odhliadnuc od vyššie uvedeného súd v súvislosti s podaným návrhom na náhradu nemajetkovej ujmy vyslovuje, že právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch sa mohlo vykonať prvýkrát dňa 7.5.2008, t.j. dňom nasledujúcim po smrti C. Q.. Od tohto dňa začala plynúť všeobecná trojročná premlčacia doba, ktorá sa vzťahuje k majetkovým právam (za ktoré je potrebné považovať i právo na náhradu nemajetkovej ujmy vyjadrenej peňažným ekvivalentom), pričom táto uplynula dňa 6.5.2011. Návrh na náhradu nemajetkovej ujmy bol však na súd podaný až dňa 9.5.2011. Preto, keďže zo strany odporcu došlo k vzneseniu námietky premlčania, súd na túto prihliadal a má za to, že námietka premlčania bola v danom prípade vznesená opodstatnene. S ohľadom na ustálené závery súd návrh v časti o náhradu nemajetkovej ujmy zamietol.
Pokiaľ ide o uplatnený nárok na náhradu škody titulom nákladov spojených s pohrebom a zabezpečením hrobového miesta pre neb. C. Q., ktorú náhradu si navrhovateľka uplatnila celkove vo výške 2.647,29 € (titulom nákladov na vyhotovenie rakvy s príslušenstvom a prevoz suma vo výške 547,77 € a titulom nákladov na zabezpečenie hrobového miesta suma 1 vyúčtovanej sumy, t.j. suma vo výške 2.099,52 €), v tejto časti návrhu je aktívna vecná legitimácia navrhovateľky v konaní daná, keďže navrhovateľka bola osobou, ktorá náklady v súvislosti so zabezpečením pohrebu neb. C. Q. vynaložila. Keďže odporca v priebehu konania uplatnený nárok navrhovateľky v časti sumy 547,77 € titulom navrhovateľkou zaplatenej odplaty za vyhotovenie rakvy s príslušenstvom a prevozu a v časti o zaplatenie nákladov na zabezpečenie hrobového miesta vo výške 663,88 € (t.j. spolu vo výške 1.211,65 €) nenamietal a tento jej nárok uznal, súd návrhu navrhovateľky v tejto časti vyhovel a odporcu na zaplatenie vyššie uvedenej sumy zaviazal. Vo zvyšnej časti súd uplatnený nárok navrhovateľky na zaplatenie nákladov na zabezpečenie hrobového miesta neb. C. Q. ako nedôvodný zamietol, keď tento nárok bol zo strany navrhovateľky uplatnený nad rámec stanovený právnym predpisom - vládnym nariadením č. 87/1995 Z.z..
O trovách konania v časti konania o náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého odporcovi ako v konaní o tomto návrhu plne úspešnému účastníkovi patrí náhrada trov tohto konania. Odporca si náhradu trov konania riadne a včas uplatnil a vyčíslil. Súd preskúmal odporcom predložené vyčíslenie trov konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Náhradu trov právneho zastúpenia potom odporcovi priznal nasledovne:

A/ Odmena za právnu pomoc:
1. prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom (9.11.2011) ...370,11 €
2. účasť na pojednávaní dňa 14.11.2011 (1/4)..... 92,53 €
3. účasť na pojednávaní dňa 12.1.2012 ..... 370,11 €
4. účasť na pojednávaní dňa 14.3.2012 .....370,11 €
5. písomné podanie na súd - vyjadrenie k veci zo dňa 10.5.2012 ... . 91,28 €
6. účasť na pojednávaní dňa 22.5.2012 (od 12.30 do 14.40 hod)..... 182,56 €
Spolu .....1.476,70 €

B/ Náhrada hotových výdavkov:
režijný paušál za právne úkony podľa časti A/
- 2 úkony po 7,41 EUR (rok 2011).....14,82 €
- 4 úkony po 7,63 EUR (rok 2012) .....30,52 €
Spolu .....45,34 €

C/ náhrada cestovného a straty času:
- cestovné z Nitry do Komárna a späť (140 km) dňa 14.11.2011 ((140 km x 6,6 l /100 km x 1,624 + 140 km x 0,183)) .....40,06 €
- cestovné z Nitry do Komárna a späť (140 km) dňa 12.1.2012 ((140 km x 6,6 l/100 km x 1,634 + 140 km x 0,183)) .....40,06 €
- cestovné z Nitry do Komárna a späť (140 km) dňa 14.3.2012 ((140 km x 6,6 l/100 km x 1,459 + 140 km x 0,183)) .....39,06 €
- cestovné z Nitry do Komárna a späť (140 km) dňa 22.5.2012 ((140 km x 6,6 l/100 km x 1,684 + 140 km x 0,183)) .....41,16 €
- náhrada straty času (14.11.2011) 4 polhodiny po 12,35 EUR .....49,40 €
- náhrada straty času (12.1.2012) 4 polhodiny po 12,71 EUR .....50,84 €
- náhrada straty času (14.3.2012) 4 polhodiny po 12,71 EUR .....50,84 €
- náhrada straty času (22.5.2012) 4 polhodiny po 12,71 EUR .....50,84 €

Spolu ..... 362,26 €

B/ Náhrada DPH:
Spolu .....376,86 €

Náhrada trov právneho zastúpenia spolu: ..... 2.261,16 €

Náhradu trov konania v časti o zaplatenie náhrady škody si účastníci konania riadne a včas neuplatnili a túto nevyčíslili, preto súd vychádzajúc z ustanovenia § 151 ods. 2 O.s.p. o náhrade trov konania v tejto časti nerozhodoval, keď iné trovy než titulom trov právneho zastúpenia účastníkom nevznikli, pričom v danom prípade mali obaja účastníci čiastočný úspech v konaní, a pomer úspechu a neúspechu účastníkov bol takmer rovnaký.
Lehotu na plnenie súd určil v súlade s § 160 ods. 1 O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do l5 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Nitre, trojmo.
Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.
V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.)
Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/-f/ O.s.p.)
Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.)
Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205 a ods. 1 O.s.p.)
Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.(§ 251 ods. 1 O.s.p.)